यथा राघवानन्दानां नाटके।

"विदूरे केयूरे कुरु करयुगे रत्नवलयैर्
अलं गुर्वी ग्रीवाभरणलतिकेयं किमनया।
नवामेकामेकावलिमयि मयि त्वं विरचयेर्
न पथ्यं नेपथ्यं बहुतरमनङ्गोत्सवविधौ"॥

(१२१) आगन्तुं कृतचित्तोऽपि दैवान्नायाति यत्प्रियः।
तदनागमदुःखार्त्ता विरहोत्कण्ठिता तु सा॥

यथा।

"किं रुद्धः प्रियया कयाचिदथवा सख्या ममोद्वेजितः
किं वा कारणगौरवं किमपि यन्नाद्यागतो वल्लभः।
इत्यालोच्य मृगीदृशा करतले विन्यस्य वक्त्राम्बुजं
दीर्घं निश्वसितं चिरं च रुदितं चिक्षेप पुष्पस्रजः"॥

(१२२) इति साष्टाविंशतिशतमुत्तममध्यमाधमस्वरूपतः।
चतुरधिकाशीतियुतं शतत्रयं नायिकाभेदानां स्यात्॥

इह च "परस्त्रियौ कन्यकोढे सङ्केतात् पूर्वं विरहोत्कण्ठिते पश्चाद्विदूषकादिना सहाभिसरन्त्यावभिसारिके कुतोऽपि सङ्केतितस्थानमप्राप्ते नायके विप्रलब्धे इति त्रयस्यैवानयोरस्वाधीनप्रिययोरवस्थान्तरायोगादिति कश्चित्"॥

(१२३) क्वचिदन्योन्यसाङ्कर्य्यमासां लक्ष्येषु दृश्यते।

यथा।

"न खलु वयममुष्य दानयोग्याः पिबति च पाति च यामकौ रहस्यां।